

ת"פ 7810/05/20 - מדינת ישראל נגד יאסר נתשה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7810-05-20 מדינת ישראל נ' נתשה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל
ע"י לשכת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

יאסר נתשה
ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת עדויות, כי התפרץ פעמיים לחנות נעליים בירושלים וגנב מתוכה:

בפעם הראשונה התפרץ הנאשם לחנות ביום 15.4.20, בסמוך לשעה 5:00 וגנב מתוכה 1,000 ש"ח במזומן, 3 צרורות מפתחות, חותמת של החנות, פרטי כרטיס אשראי של לקוח ומספר זוגות נעליים.

בפעם השניה התפרץ הנאשם לחנות ביום 27.4.20 בסמוך לשעה 6:30 וגנב מתוכה 500 ש"ח שהיו בקופת החנות וכן קופות צדקה שהיו בה. במהלך ההתפרצות עיקם הנאשם את מנעול דלת הכניסה.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בשתי עבירות של התפרצות וגניבה ועבירה אחת של היזק לרכוש.

טענות הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם והפנתה לנסיבות ביצוע העבירות שפגעו פעמיים במתלונן. עוד הפנתה להרשעותיו הקודמות של הנאשם ולכך שלחובתו מאסר מותנה. המאשימה טענה, כי המתחם ההולם כל מקרה בנפרד הוא 6-12 חודשי מאסר וכי יש למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם. לאור אלה, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש כולל של 24 חודש מאסר, להפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה שלחובתו ולחייבו בפיצוי לנפגע העבירה.

ב"כ הנאשם טען, כי יש לראות במעשי הנאשם רצף אחד. עוד טען, כי לאור נסיבות ביצוע העבירה ובכלל זה העובדה שהתפרץ לחנות ריקה, מבלי שסיכן איש ושללו המצטבר היה כ-1,500 ש"ח, יש להעמיד את המתחם על 6-10 חודשי מאסר. לעניין קביעת העונש בתוך מתחם הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, ובהן היותו מחוסר דיור ומכור לסמים וכן הפנה לכך בעבר ניסה לעבור הליך שיקומי בחוסר הצלחה. לאור כל אלה, ביקש לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו מחה על מעצרו הארוך, פירט אודות הקשיים בחייו וביקש מבית המשפט הזדמנות לפתוח דף חדש בחייו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם התפרץ פעמיים לאותה חנות, באחד המקרים תוך גרימת נזק למנעול דלת הכניסה. בכל פעם גנב מהחנות כסף מזומן שהיה בה, ופריטים אחרים שנקרו בדרכו.

אין צורך להכביר מלים על חומרתה של העבירה אותה ביצע הנאשם והנזקים אשר נגרמו כתוצאה מביצועה. עבירות התפרצות טומנות בחובן פגיעה בערכים מוגנים רבים ביניהם השמירה על הקניין והרכוש האישי, ההגנה על מקום עיסוקו ופרנסתו של הפרט וכן ההגנה על תחושת הביטחון בחברה. לא קשה לתאר את מפח הנפש של אדם המגלה כי בית העסק שלו נפרץ וניזוק ורכושו נגזל. במיוחד דברים אמורים בימים אלה, בהם עסקים קטנים, כגון החנות אליה התפרץ הנאשם, היו סגורים חודשים ארוכים בשל מגפת הקורונה ובעליהם מתקשים לשרוד ולהחזיק את הראש מעל המים.

מעבר לנזקים הישירים אשר נגרמו לבעל העסק שנפל קרבן לפריצה, עבירות אלו גורמות לנזק עקיף לכלל הציבור, עליו מגלגלים בעלי עסקים את דמי הביטוח שהם נדרשים להם כנגד סיכוני פריצה.

מתחם העונש אותו אני נוהג לקבוע בגין מקרה בודד של התפרצות לבית עסק הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שמונה חודשים ועד 24 חודש. ר' למשל עפ"ג 60874-12-16, קאשור, עפ"ג 54218-01-14, עמיהוד, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, 19.5.14, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 ועפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, 15.2.15, בהם אושרו מתחמים דומים (מדובר במקרים שונים, ובחלקם נקבעו מתחמים אחרים, בשל נסיבות המקרה).

משכך, גם בשים לב לכך שמדובר בהתפרצויות שבוצעו ללא תחכום ושללן לא היה רב, מתחם העונש לו עתרה המאשימה, מאסר בין ששה חודשים לשנים עשר חודשים בגין כל אחת משתי ההתפרצויות, נראה מתון מאוד, אך לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה ואאמץ את המתחם גם אם לטעמי היה מקום לקבוע מתחם מחמיר בהרבה. מאותו טעם, לא אקבע מתחם עונש אחד לשני המקרים, על מנת שלא להחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1980, גרוש ואב שתי בנות. מטעוני בא כוחו עולה כי הוא מחוסר דיור, סובל מבעיות נפשיות ומכור לסמים.

לחובת הנאשם עבר מכביד:

בשנת 2001 נקבע כי עבר עבירה של היזק לרכב ונדון לשל"צ.

בשנת 2005 הורשע בעבירות נשק ונדון לשנת מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירות סמים ונשק ונדון לעשרה חודשי מאסר.

בשנת 2015 הורשע בהסעת שב"ח ונדון לשלושה וחצי חודשי מאסר.

עמוד 2

בשנת 2017 הורשע בשתי עבירות התפרצות ועבירת סמים ונדון למאסר מותנה וצו מבחן. באותו הליך הנאשם עבר הליך טיפולי ארוך, שכלל גמילה מסמים, שילוב במסגרת תעסוקה שיקומית וטיפול פסיכיאטרי. המאסר המותנה האמור חב הפעלה בשל הרשעותיו בתיק זה.

בשנת 2019 הורשע באיומים והיזק לרכב ונדון לששה חודשי מאסר.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את עברו המכביד, והעובדה שמאסר מותנה שהיה לחובתו לא הרתיעו מלבצע את העבירות. כמו כן הבאתי בחשבון את העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו, למרות מסד ראייתי ברור שעמד לחובתו. עם זאת אציין, כי ניהול התיק היה ענייני וממוקד.

לזכות הנאשם זקפתי את הבעיות הנפשיות מהן סובל ויתר הקשיים עמם הוא מתמודד.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונשים במרכז המתחם לו עתרה המאשימה, תוך חפיפה חלקית ביניהם, ואפעיל במצטבר את המאסר המותנה שלחובתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ששה עשר חודשי מאסר בפועל, אשר ימנו מיום מעצרו של הנאשם, 27.4.21. ככל שהנאשם נשא במאסר אחר במהלך ימי מעצרו, תקופה זו לא תבוא במניין ימי המעצר ותצטבר למאסר שנגזר.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של ארבעה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 62830-06-15 ביום 5.12.17. עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים חודשי מאסר.
- ג. שמונה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא פשע.
- ד. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת רכוש שהיא עוון.
- ה. פיצוי למתלונן, עד תביעה 1, בסך 2,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.5.21.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"א, 24 מרץ 2021, במעמד הצדדים.